Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU DIREKTIIV,

25. veebruar 1964,

asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise kohta edasikindlustuse ja retrosessiooni puhul

(64/225/EMÜ)

(EÜT P 56 , 4.4.1964, lk 878)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**A1**	Taani, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemisakt	L 73	14	27.3.1972

▼B

NÕUKOGU DIREKTIIV,

25. veebruar 1964,

asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise kohta edasikindlustuse ja retrosessiooni puhul

(64/225/EMÜ)

EUROOPA MAJANDUSÜHENDUSE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 54 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 63 lõiget 2,

võttes arvesse asutamispiirangute kaotamise üldprogrammi, ([1]) eriti selle jaotist IV A,

võttes arvesse teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise üldprogrammi, ([2]) eriti selle jaotist V C,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([3])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([4])

ning arvestades, et:

üldprogrammides on sätestatud, et kõik edasikindlustuse harud peavad nii asutamisvabaduse kui ka teenuste osutamise vabaduse osas olema ilma eranditeta liberaliseeritud enne 1963. aasta lõppu;

edasikindlustusega ei tegele mitte ainult edasikindlustusele spetsialiseerunud kindlustusseltsid vaid ka niinimetatud segaettevõtjad, kes tegelevad nii otsekindlustuse kui ka edasikindlustusega ja kes peaksid seega kuuluma käesoleva direktiivi rakendamiseks võetavate meetmete reguleerimisalasse nende äritegevuse selles osas, mis on seotud edasikindlustuse ja retrosessiooniga;

asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust käsitlevate meetmete kohaldamisel käsitletakse äriühinguid samal viisil nagu liikmesriikide kodanikest füüsilisi isikuid, võttes sealjuures arvesse ainult asutamislepingu artiklis 58 sätestatud tingimusi ja vajaduse korral tingimusel, et olemas oleks tegelik ja pidev seos mingi liikmesriigi majandusega; seepärast ei saa ühtegi äriühingut kohustada sellistest meetmetest tulenevate hüvede saamiseks täitma täiendavaid tingimusi ja eelkõige ei saa ühtegi äriühingut kohustada taotlema tegevusluba, mida konkreetse majandustegevuse puhul liikmesriigi enda äriühingult ei nõuta; see ühesugune kohtlemine ei tohiks takistada liikmesriike nõudmast, et osa- või aktsiakapitali omav äriühing peaks nende territooriumil tegutsema sama tunnuse all, mis tal on vastavalt asutamiskoha liikmesriigi õigusaktidele, ning kõnealune äriühing peaks asukohaliikmesriigis kasutatavates äridokumentides esitama oma märgitud kapitali suuruse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Liikmesriigid kaotavad asutamispiirangute kaotamise ja teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise üldprogrammide I jaotise reguleerimisalasse kuuluvate füüsiliste isikute ja äriühingute puhul nimetatud üldprogrammide III jaotises osutatud piirangud, mis mõjutavad käesoleva direktiivi artiklis 2 sätestatud toimingute alustamist ja jätkamist.

Artikkel 2

Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse:

([1]) EÜT 2, 15.1.1962, lk 36/62.
([2]) EÜT 2, 15.1.1962, lk 32/62.
([3]) EÜT 33, 4.3.1963, lk 482/63.
([4]) EÜT 56, 4.4.1963, lk 882/64.

▼B

1. asutamispiirangute kaotamise üldprogrammi I lisa rühma *ex* 630 kuuluva edasikindlustuse ja retrosessiooniga tegelevate füüsilisest isikust ettevõtjate toimingute suhtes;
2. artiklis 1 nimetatud füüsiliste isikute või äriühingute puhul, kes tegelevad nii otsekindlustusega kui ka edasikindlustuse ja retrosessiooniga, nende tegevuse selle osa suhtes, mis on seotud edasikindlustuse või retrosessiooniga.

Artikkel 3

Artiklit 1 kohaldatakse eelkõige järgmistest sätetest tulenevate piirangute suhtes:

a) asutamisvabaduse puhul:

— *Saksamaa Liitvabariigis*

1) 6. juuni 1931. aasta *Versicherungsaufsichtsgesetz*'i artikli 106 lõike 2 viimane lause ja artikli 111 lõige 2, millega antakse liitvabariigi majandusministrile kaalutlusõigus kehtestada välisriikide kodanikele kindlustustegevuse alustamise suhtes tingimusi ja keelata sellistel kodanikel need tegevused liitvabariigi territooriumil;

2) *Gewebeordnung*, lõige 12 ja 30. jaanuari 1937. aasta seaduse artikkel 292, mille kohaselt välisriikide ettevõtjatelt nõutakse tegevusloa olemasolu,

— *Belgia Kuningriigis*

16. novembri 1939. aasta *arrêté royal* nr 62 ja 17. detsembri 1945. aasta *arrêté ministériel*, mille kohaselt peab ettevõtjal olema dokument *carte professionelle,*

— *Prantsuse Vabariigis*

1) 12. novembri 1938. aasta *décret-loi* ja 2. veebruari 1939. aasta *décret*, mõlemat on muudetud 8. oktoobri 1940. aasta seadusega, mille kohaselt peab ettevõtjal olema *carte d'identité de commerçant*;

2) 15. veebruari 1917. aasta seaduse artikli 2 teine lõige, mida on muudetud ja täiendatud 30. oktoobri 1935. aasta *décret-loi*'ga, mille kohaselt nõutakse ettevõtjalt tegevusloa olemasolu,

— *Luksemburgi Suurhertsogiriigis*

2. juuni 1962. aasta seaduse artiklid 19 ja 21 (*Mémorial* A nr 31, 19. juuni 1962);

▼A1

— *Taani Kuningriigis*

23. detsembri 1959. aasta seadus kinnisvara omandamise kohta;

▼B

b) teenuste osutamise vabaduse puhul:

— *Prantsuse Vabariigis*

15. veebruari 1917. aasta seaduses, mida on muudetud 30. oktoobri 1935. aasta *décret-loi*'ga, täpsemalt:

1) artikli 1 teine lõige, millega antakse rahandusministrile volitused koostada nimekiri täpselt määratletud kindlustusseltsidest või teatava riigi kindlustusseltsidest, kellega ei või Prantsusmaal sõlmida ühtegi inimeste, vara või vastutusega seotud riski edasikindlustuse ega retrosessiooni lepingut;

2) artikli 1 viimane lõige, mille kohaselt ei tohi aktsepteerida punkti b alapunktis 1 nimetatud kindlustusseltside kindlustatud edasikindlustuse või retrosessiooni riske;

3) artikli 2 esimene lõige, mille kohaselt tuleb kõnealuses artiklis osutatud isiku nimi esitada heakskiitmiseks rahandusministrile,

— *Itaalia Vabariigis*

▼B

13. veebruari 1959. aasta *decreto*'ga nr 449 vastuvõetud konsolideeritud teksti artikli 73 teine lõige, millega antakse tööstus- ja kaubandusministrile volitused keelata edasikindlustuse ja retrosessiooni riskide üleandmine kindlaksmääratud välisriikide ettevõtjatele, kes ei ole Itaalia territooriumil seaduslikult esindatud,

▼A1

— *Taani Kuningriigis*

23. detsembri 1959. aasta seadus kinnisvara omandamise kohta.

▼B

Artikkel 4

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed kuue kuu jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.